

getje, wel te verstaan), de koekjes, mokkagebakjes, krakelingen en verdere zoetigheên op de kristallen schoteltjes, trok dan in alle bescheidenheid zijn decoratieve persoon weder terug als in de schaduw eener tijdelijke vergetelheid.

Op de tonen van een strijkje . . . o neen, een strijkje was er niet, maar dat is dan ook het eenige wat ontbrak, — alleen op hun eigen toonen dus, en zulks zeer lieftallig en gracieus, zweefden de zwierige dames in de heerlijkste nouveautés gedost, over de mollige loopers, en hun tocht daar langs de volle galerijen was als een zegetocht, als steeds. De honderden en honderden dames bezagen de toiletten nieuwsgierig, begeerig vaak, en steeds met het oog van kensters doordringend tot in de fijnste details, de teederste plisseeringen, de geheimzinnigste coupe-behendigheden, de verrukkelijkste ditjes en datjes. En de mannequins zweefden allervriendelijkst ongevoelig onder die honderden en honderden blikken voort, ze wenden en keerden zich om en omme, nu eens de hand zijwaarts uitstrekkend om de snit van mouw en schouder te doen bewonderen, dan weer een gedeelte van de japon oplichtend om de eigenaardige coupe daarvan te laten zien, dan weer den mantel uitstrekkend om de afwerking en kostbare voering ervan te toonen, en het was een lust, een lieve lust. —

Ja, het is een lust, zoo schoone, zoo verrukkelijke costuums te zien dragen, . . . door anderen. Er waren n.l verscheidene avondtoiletten te zien, zoo aangrijpend mooi, dat ondergeteekende ze niet zou durven aandoen, en ik vermoed dan ook, dat, òf vele dames in dat opzicht moediger zijn, òf dat die vorstelijke costuums voor het theater zijn bestemd, maar al zou ik nooit of te nimmer den moed hebben, mij met fluweel en hermelijn of ,zilverbrocaat met bever te drapeeren, andere met die kostelijkheden getooid te zien, is ook op zichzelf een genot. — Sommigen meenen: nòg grooter genot. Dit brengt mij een oud verhaal in het geheugen, dat ik nu ook maar tegelijk even vertellen moet. Een rijke Oosterling, (u moet eens opletten, oude verhalen, die lang niet door iedereen geloofd worden, spelen altijd in de Oost (vermoedelijk omdat navraag aldaar voor ons Westerlingen wat last en ponthoud meebrengt) — een rijke Oosterling wandelde eens, gedost in dierbare fluweelen en satijnen kleederen, en met de kostelijkste edelsteenen versierd, door de straten der stad.

De menschen groetten hem vol ontzag, want ook in het Oosten plegen fraaie spullen en diamanten ontzag voor de dragers en bezitters af te dwingen, zij bogen en knikten en draaiden en kronkelden zich in vele bochten, wat de rijkaard zeer passend leek en goed naar den zin was. En hij sprak nu en dan de sjofele, maar eerbiedige voorbijgangers aan om van hen op zijn vragen allerlei vleiende uitlatingen omtrent zijn persoon en monteering te vernemen; en hij dankte lichtelijk terugbuigend allen voor hun aandacht en respect. Ook een magere derwisch, een meer dan magere, een broodkaartmagere derwisch, ving zulk een trotsch knikje van hem op, maar deze derwisch, die wijsgeerig was liet dat niet op zich zitten. Hij naderde den rijkaard, en maakte zoo'n bar diepe buiging, dat de hoovaardige snijbiet er van stond te kijken; „die scharminkel neemt me in het ootje", dacht hij.

„Wat beteekent dat?" vroeg hij den man bits.

„Ik dank u, ik dank u hartelijk, ook uit naam van al

Mantel van donkere wollen stof met geruiten wollen kraag, mouwopslagen en ceintuur; ruige vilthoed.

THÉ SELECT
NIEUWE NAJAARSMODE

Triestig wel, dat de zomer alweer voorbij is, lieve lezeressen, — triestig, dat hij om zoo te zeggen over ons is heengewaaid, zoo gauw en zoo winderig ging het in zijn werk. En zoo komt de herfst zijn intree weer doen, de ernstige, weemoedige herfst met zijn bladerenval en stemmigheid, zijn al aardig korte, of beter al onaardig korte dagen, en zijn . . . zorgen voor den winter.

Tot die zorgen voor den winter, (kom, laat ons het nu maar niet al te erg opnemen; er wordt zoowaar al genoeg getobd, en niet alleen door hen, die er het slimst aan toe zijn,) tot die zorgen dan behooren de nieuwe wintertoiletten. Maar gelukkig, wij kunnen den dames, die het nog eens niet wisten, bij dezen toeroepen, dat daarin reeds voorzien is; de firma Hirsch heeft weer een keur van mantels, tailormades en japonnen en al wat daarbij behoort, ontworpen en vervaardigd, en ze ons l.l. Donderdag op haar eersten Thé Select van dit najaar getoond.

Voor velen een gebeurtenis van je welste (en ook voor ons niet het minst)

Honderden dames hadden zich dan ook opgemaakt — „opgemaakt" luidt de conventioneele, niet bijzonder kiesche term, — om bij dit modefeest present te wezen. Alles liep van het bekende leien dakje; niets haperde. Beminnelijke jongedames parfumeerden en balsemden ons bij het binnenkomen. Prompt en keurig traden de mannequins voor den draad. Nauwgezet, en tevens met een zekere losse majesteit zouden wij zeggen, serveerde de Ober, door jufjes geassisteerd, de kopjes thee: behendig wierp hij met een luchtigen zwaai van de hand (met behulp van een tan-

